

Lotte Kirkeby

Hvis man ikke vidste bedre

207 sider

Gutkind En vemodig og meget eftertænksom bog der kalder på dybe følelser. Hvem af os kommer ikke tilbage til det, der var engang. For at opdage, at nu er det noget helt andet. Hvem af os har ikke været i kontakt med nogen, vi kendte engang. Og nu er de et helt andet sted i livet. Og vi er.

Lotte Kirkeby er fantastisk til at fortælle om den glæde, der bliver forvandlet til sorg, og om den forventning der bliver forvandlet til skuffelse. Noget af det bevidst, andet subtilt, noget tredje der sniger sig gennem hud og negle og bider fra sig i helt andre sammenhænge.

Det sidste er farligt. For sorgen går ofte ud over andre relationer. Hvilket kan gøre, at man langsomt men sikkert oparbejder en nærmest modvilje mod tætte relationer. Man er på evig jagt efter eksempelvis en god vens eller partners fejl og bekræftelse på, at man slet ikke dur til at leve tæt.

Det er noget af det, bogens hovedperson er kommet ud for, tillært sig sandsynligvis i opvæksten og helt sikkert et issue i forholdet til sin mor.

Selv efter fødslen af sin datter føler hun sig ensom i sine relationer i et godt hus sammen med en mand, hun blev rasende forelsket i. Hun er dog undervejs ved at miste sig selv, har måske aldrig rigtig haft godt fat i sig selv, selv under sin uddannelse til læge.

Lotte Kirkeby skriver i fine metaforer som

hvis jeg ikke kunne se, om hun trak vejret, tog jeg fat i hendes sut og forsøgte at lirke den ud, men hun hev den tilbage med en kraft, som trak jorden en planet med sig eller

det gjorde ham lykkelig på en måde, som jeg ikke kendte eller

der var kommet luft imellem os, men hans arm var lang og kunne sagtens nå, selv om han lå helt ude på kanten

eller *fuglene begyndte at synge, og han bevægede sig op gennem søvnen*. Der er rigtig meget at identificere sig med, hvis man har udfordringer med relationer og parforhold eller tidligere parforhold, og det er egentlig ligegyldigt, om man er bevidst om sine issues eller bare subtilt mærker stik af, at noget ikke er helt, som det skal være.

Sproget er intenst og fortættet, lækkert. Ingen murstensroman, men en kvindes søgen efter sig selv og noget, hun aldrig rigtig fandt -, fortalt nærværende og vedkommende.